

Krzysztof Dąbrowski, Anna Ostromecka

Milicz, m.p.

Informator Archeologiczny : badania 2, 353-354

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1066 drobnych ułamków ceramiki średniowiecznej /XIV-XV w./ i nożytnej /XVI-XVIII w./ oraz kilka małych bryłek - odpadów z produkcji szkła.

Przewiduje się dalszą kontynuację prac w następnych latach.

MIĘDZYLESIE

pow. Bystrzyca Kłodzka

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Barbara Drek-Migula, mgr Wojciech Gluziński. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Huta szkła, średniowiecze.

Badania /w czerwcu i listopadzie/ prowadzono na terenie nowo odkrytej huty szkła z początków XIV w. W wyniku badań powierzchniowych i sondażowych określono zasięg huty szkła, zidentyfikowano 3 piece do wyrobu szkła, z których jeden w dwóch trzecich został zniszczony przez erozję strumienia.

Planowane są dalsze badania wykopaliskowe.

MILICZ, m.p.

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził dr Krzysztof Dąbrowski, uczestniczyła Anna Ostromecka, studentka architektury Politechniki Wrocławskiej. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Zamek średniowieczny /XIV w./.

Badania wykopaliskowe archeologiczno-architektoniczne przeprowadzono w czasie od 11 do 21 listopada 1968 przy murze północnym, zakładając wykopy sondażowe przy jego licu zewnętrznym i wewnętrznym o łącznej powierzchni 21 m². Celem badań było zweryfikowanie inwentaryzacji zamku wykonanej w okresie międzywojennym przez Bimlera oraz rozpoznanie posadowienia muru. Odsłonięto lico zewnętrzne i wewnętrzne muru zachowane do wysokości 4,20 m /licząc od poziomu posadowienia/. Część niższa nie była łączona zaprawą, która spajała dopiero konstrukcję wyższej partii muru /od 0,80 do 4,20 m/. Fundament muru obronnego spoczywał na warstwie spalenizny o miąższości 0,10 m, pod którą występował piasek calcowy. Warstwa spalenizny nie zawierała inwentarza ruchomego. Ewentualne dalsze badania winny wyjaśnić czy warstwa spalenizny stanowi ślad po osadzie istniejącej wcześniej na niewielkiej wyniosłości terenu, na której w XIV w. zbudowano milicki zamek.

W pobliżu wewnętrznego lica muru odkryto studnię kamienną o średnicy 1,75 m, grubości cembrowiny 0,60 m, zbudowaną z kamieni polnych średniej wielkości. Konstrukcja kamiennej cembrowiny studni nie była łączona zaprawą. Studnię wybrano do głębokości 3 m eksplorując rumosz ceglany zawierający materiał ceramiczny, głównie nowożytny oraz fragmenty ornamentowanych kafli. Studnię zabezpieczono pokrywą, celem ułatwienia dalszych badań.

Z warstw nasypowych rumoszu po obu stronach muru uzyskano materiał ceramiczny, w tym fragmenty najstarsze z XIII/XIV w, liczne fragmenty ornamentowanych kafli oraz dwa żelazne groty bełtów kusz.

Badania sondażowe stwierdziły akuratność inwentaryzacji północnego odcinka muru zamkowego sporządzonej przez Bimlera. Studnia nie była znana z dawnych planów zamku.